

عنوان مقاله:

نگرشی بر نقش موثر سازمان های مردم نهاد در توسعه پایدار طرح های منابع آب

محل انتشار:

همایش مهندسی عمران و توسعه پایدار با محوریت کاهش خطرپذیری در بلایای طبیعی (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

هوشنگ باقری - سازمان آب و برق خوزستان

فتح اله داوری دهکردی

عبدالحسین دلفی

مسلم سروستانی

خلاصه مقاله:

آب به عنوان مهمترین عامل محدود کننده توسعه کشاورزی در اغلب کشورها شناخته شده است. کشورهایی که در مناطق خشک و نیمه خشک قرار دارند و دچار کمبود آب می باشند می باید راهبرد خاصی در جهت استفاده صحیح و بهینه از آن داشته باشند تا مدیریت صحیح بر مشکلات کمبود آب غلبه نمایند. بر اساس مطالعات انجام شده یکی از راههای استفاده بهینه از منابع آب، مشارکت کشاورزان در احداث، نگهداری و بهره برداری از شبکه آبیاری و زهکشی در قالب تشکلهای منسجم می باشد. تشکلهای آب بران به عنوان یکی از اشکال سازمان های مردمی، دارای قابلیت های فراوان جهت ایفای نقش، در حمایت اقتصادی جوامع می باشند. این تشکلهای، نوع خاصی از سازمانهای اجتماعی محلی است که معمولاً در یک بخش یا حوزه آبیاری بصورت یک گروه رسمی که دارای ماهیت حقوقی است، تشکیل می شوند و مدیریت تمام یا قسمتهایی از شبکه را بر عهده می گیرد. نقش تشکلهای آب بران بسیار مهم و کلیدی است زیرا آنها می توانند در ایجاد ارزش واقعی آب و حفاظت از آن، همچنین تاسیسات و توزیع آب کمک نمایند. درگیری تشکلهای آب بران در فرایندهای تصمیم گیری برای پیشگیری از اختلافات و رفع موانع اجتماعی ضروری است. همچنین ایجاد تشکلهای آب بران ارتقاء کارایی و بهره وری را به همراه خواهد داشت. تجارب موفق ورود تشکلهای آب بران در عرصه مدیریت پروژه های آبیاری در سایر کشورها، تاکید بر ظرفیت ها و پتانسیل بالقوه این گونه از سازمان های اجتماعی می گذارد که پشتیبانی سازمان های دولتی تا تقویت ریشه های نوپای آنها را در عرصه مدیریت نوین منابع آب، کامیابی این تعاونی ها را تضمین خواهد نمود بنابراین می توان با تقویت تشکلهای مردمی و انتقال مدیریت آبیاری به آنها، زمینه های کاهش تصدی گری دولتی، واگذاری نقش فعال به مردم و توسعه پایدار منابع آب را فراهم نمود.

کلمات کلیدی:

منابع آب، مشارکت، تشکلهای آب بران، انتقال مدیریت، توسعه پایدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/239228>

